

ਧੰਨ ਨਿਰੰਕਾਰ,

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

Prof. Dr. Harnam Singh

Principal Project Investigator

U.G.C. Research Project on Sikhism

605, Sector 16, Chandigarh.

(ਸਪੁਤਰੀ ਡਾ: ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਨਿਰੰਕਾਰੀ)

ਮਨਧੀਰ ਸਿੰਘ

(ਸਪੁਤਰ ਸ: ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ)

— ਦੇ —

ਸੁਭ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਸਮੇਂ ਉਚਾਰੇ ਗਏ ।

ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਲੜੀਵਾਰ ਤਰਤੀਬ

ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਹਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ
ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ

14, ਡਾਕਟਰ ਐਵੇਨਿਊ ਮਜੀਠਾ ਰੋਡ,
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਐਤਵਾਰ ੨੭ ਫਰਵਰੀ ੧੯੬੬
ਸਵੇਰੇ ੯—੩੦ ਵਜੇ

੧ ਧੰਨ ਧੰਨ ਨਿਰੰਕਾਰ

ਸਿਖ ਧਰਮ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਕਰਮ ਦੀ ਬੜੀ ਮਹਾਨਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦਾ ਭਾਵ (Creative activity) ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਆਸ਼ਰਮ ਰਾਹੀਂ ਫਲਦੀ ਫਲਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਲਾਵ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹੈ।

ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਆਸ਼ਰਮ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਧਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਉੜੀ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਸਾਧੂ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਦੁਨੀਆਂ ਛੱਡ ਕੇ ਜੰਗਲਾਂ ਨੂੰ ਟੁਰ ਜਾਣਾ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਲੈਣਾ ਸਿਖ ਧਰਮ ਦੇ ਅਨਕੂਲ ਨਹੀਂ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਧਰਮ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਢਾਲਨਾ ਹੈ। ਕਾਦਰ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਪੁਰਸ਼ ਤੇ ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਇਸ ਅਸੂਲ ਦੀ ਸਦੀਵੀ ਗੁਆਹੀ ਹੈ।

ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਆਸ਼ਰਮ ਦੀ ਨੀਂਹ, ਤਿਆਗ ਸਤਿਕਾਰ ਤੇ ਸੇਵਾ ਜਹੇ ਉੱਚੇ ਦੈਵੀ ਗੁਣਾ ਤੇ ਰਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਵਾਰ ਲਈ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਵਾਰਣ ਲਈ ਤਤਪਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਆਸ਼ਰਮ ਇਕ ਟਕਸਾਲ ਹੈ। ਇਕ ਸਕੂਲ ਹੈ ਜਿਥੋਂ ਸਾਨੂੰ ਸਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਤਿਆਗ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਇਹਨਾਂ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਕੇ, ਇਹਨਾਂ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਵਰਤਣ ਦਾ ਘੇਰਾ ਜੇਕਰ ਹੋਰ ਮੌਕਲਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਪੰਥ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਸੇਵਾ ਤੇ ਤਿਆਗ ਦਾ ਜਜ਼ਬਾ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਇਹੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਇਕ ਵੱਡਾ ਕਬੀਲਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨਾਤੇ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਲੜੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰੰਤੂ ਹੋਏ ਹਾਂ।

ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਬੜੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਆਸ਼ਰਮ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦਾ ਇਉਂ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜੈਸੈ ਸਰ ਸਰਿਤਾ ਸਕਲ ਮੈਂ ਸਮੁੰਦ ਬਡੋ

ਮੇਰ ਮੈਂ ਸੁਮੇਰ ਬਡੋ ਜਗਤ ਬਖਾਨ ਹੈ॥

ਤਰਵਰ ਬਿਖੈ ਜੈਸੇ ਚੰਦਨ ਬਿਰਖ ਬਡੇ
ਧਾਤ ਮੈਕਨਕ ਅਤਿ ਉਤਮ ਕੈ ਮਾਨ ਹੈ ॥
ਪੰਛਿਨ ਮੈਂ ਹੰਸ ਮ੍ਰਿਗ ਰਾਜਨ ਮੈਂ ਸਾਰਦੂਲ
ਰਾਗਨ ਮੈਂ ਸਿਰੀ ਰਾਗਪਾਰਸ ਪਾਖਾਨ ਹੈ ॥
ਗਯਾਨਨ ਮੈਗਯਾਨ ਅਰ ਧਯਾਨਨ ਮੈਂ ਧਯਾਨ ਗੁਰ
ਸਕਲ ਧਰਮ ਮੈਂ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ॥

ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਧਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਭਾਉਣਾ ਇਕ ਕਠਨ ਤਪੱਸਿਆ ਹੈ ।
ਸਜਮ ਇਸ ਦੀ ਚੂਲ ਹੈ । ਅਜ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਤੇ ਬੱਚੀ ਨੇ ਸੰਗਤ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਕੁਝ
ਪੁੱਣ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਵਚਨ ਦੇਣਾ ਹੈ । ਇਹ ਚਾਰ ਉਪਦੇਸ਼ 'ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਚਲਨ ਦੇ ਚਿਠੇ'
ਵਿਚ ੧੧੧ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਹਿਬ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਕਤ
ਕੀਤੇ ਗਏ ।

ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਉਪਦੇਸ਼ :

ਇਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਜਾਪ ਜਪਣਾ ਜੋ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਕਰਤਾ
ਪੁਰਖ, ਨਿਰਭਉ, ਨਿਰਵੈਰ ਹੈ । ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸਾਰੇ ਦੈਵੀ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ । ਇਹ
ਸਦਾਚਾਰਕ ਚੰਗਿਆਈਆਂ ਦਾ ਸੋਮਾ ਹੈ । ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਚਿਤਾਰਨ ਨਾਲ ਸੁਭ
ਗੁਣ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ । ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਮਨੁੱਖੀ
ਜੀਵਨ ਦੀ ਕਿਸਤੀ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬਿਖੜੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਰਾਹਵਾਂ ਤੇ ਇਕ ਚਾਨਣ ਮੁਨਾਰੇ ਦਾ
ਕੰਮ ਦੇਂਦਾ ਹੈ । ਗੁਰੂ ਜੀ ਫਰਮਾਂਦੇ ਹਨ :

ਇਕ ਉਪਰ ਜਿਸ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥

ਤਿਸ ਦੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥

ਇਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋ ਸਭ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਮੰਬਾ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਵਿਚ ਅਸੀਂ
ਸਭ ਸਮਾਨ ਸਹਿਰੀ ਹਾਂ । ਸਾਰੇ ਇਨਸਾਨ ਉਸ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਭਾਈ ਭਾਈ ਤੇ
ਇਕੋ ਮਾਂ ਪਿਉ ਜਾਏ ਹਾਂ । ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਏਕਤਾ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਇਕ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰਖਣਾ
ਹੈ । ਉਸ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰ ਨਾਜ਼ਰ ਜਾਣ ਕੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚਿਤਵਨਾ ਹੈ । ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਮ
ਰੂਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਚਖਣਾ ਹੈ । ਗੁਰੂ ਜੀ ਫਰਮਾਂਦੇ ਹਨ :

*ਸੋਨਾ ।

ਪੁਰਖਾਂ 'ਚੋਂ ਪਾਰਸ ਵਡਾ ਹੈ ।

“ਸੁਰ ਨਰ ਮੁਨ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੋਜਦੇ ਸੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥”

ਗੁਰੂ ਪਾਸੋਂ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨੂੰ ਛਕਣ ਦੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਬਾਰ ਬਾਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਦੂਸਰਾ ਉਪਦੇਸ਼ :

‘ਦਸਾਂ ਨੌਹਾਂ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ’ (Honest earnings)

ਹਕ ਹਲਾਲ ਦੀ ਕਮਾਈ ਲਈ ਹੀਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਰਤ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਛੋਟਾ ਬਣਾਂਦੀ ਹੈ। ਚੰਗੀ ਕਿਰਤ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਵਛ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਪੰਡ ਹੌਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਾੜੀ ਕਿਰਤ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪਸ਼ੂ ਬਣਾ ਦੇਂਦੀ ਹੈ।

“ਘਾਲ ਖਾਏ ਕਿਛ ਹਥੋ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਹ ਪਛਾਣੈ ਸੇਇ ॥”

ਵੰਡ ਛਕਣਾ ਹੈ ਤੇ ਸਭ ਦਾ ਭਲਾ ਮੰਗਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਖੀ ਦਾ ਸੋਸ਼ਲਿਜ਼ਮ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਅਰਦਾਸ ਦੀ ਅੰਤਮ ਪੰਗਤੀ ਯਾਦ ਰਖੋ।

‘ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਦੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬਤ ਦਾ ਭਲਾ ॥’

ਤੀਜਾ ਉਪਦੇਸ਼ :

‘ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਨਾ’

ਜੇਕਰ ਆਪ ਪਿਛੇ ਕਹੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਚਲੋਗੇ ਤਾਂ ਵਿਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਝੜ ਜਾਣਗੇ। ਆਤਮਾ ਸਵਛ ਗੰਗਾ ਦੇ ਨੀਰ ਵਾਂਗ ਉਜਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚਨ ਲਈ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਲੈਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

‘ਮਨ ਲੋਚੈ ਬੁਰਿਆਈਆ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦੀ ਇਹ ਮਨ ਹੋੜੀਏ ।’

ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਆਸਰਾ ਤੇ ਓਟ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿਚ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਇਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੋ ਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਜੋ ਟਰਸਟ (Trust) ਤੁਹਾਡੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤਕ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ। ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੇ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਆਪਣੇ ਲਾਡਲੇ ਪੁਤਰ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ਜੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਦਨ ਕਰਕੇ ਕਹੇ ਸਨ ਉਹ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ :—

ਸੁਧ ਜਬ ਤੇ ਹਮ ਧਰੀ ਬਚਨ ਗੁਰਦਏ ਹਮਾਰੇ ॥
 ਪੂਤ ਇਹੈ ਪ੍ਰਨ ਤੋਹਿ ਪ੍ਰਨ ਜਬ ਲਗ ਘਟਿ ਥਾਰੇ ॥
 ਨਿਜ ਨਾਰੀ ਕੇ ਸਾਥ ਨੇਹੁ ਤੁਮ ਨਿਤ ਬਢੀਅਹੁ ॥
 ਪਰ ਨਾਰੀ ਕੀ ਸੇਜ ਭੂਲ ਸੁਪਨੇਹੁ ਨ ਜਈਅਹੁ ॥

ਚੌਥਾ ਉਪਦੇਸ਼ :

‘ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਨੀ’

ਆਪਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ। ਤੁਸਾਂ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਮਸਾਲ ਪੈਦਾ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਸਲਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਰਾਹ ਤੇ ਚਲਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੇਵੇ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਅਗੇ ਨੂੰ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨੇਕੀ, ਸੇਵਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੀ ਪਿਛੇ ਛੱਡ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਵਿਚ ਦੁਨੀਆ ਸੇਵ ਕਮਾਈਐ ਤਾਂ ਦਰਗਹਿ ਬੈਸਣ ਪਾਈਐ ॥

ਇਹਨਾਂ ਚਵਾਂ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਤੇ ਚਲਣ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਤਾਂ ਜੋ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਬਿਖੜਾ ਪੰਧ ਸੁਖਾਲਾ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਇਹਨਾਂ ਚਵਾਂ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਤੇ ਚਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਣ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਨਿਮਸ਼ਕਾਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਤੇ ਚਲਣ ਦਾ ਬਲ ਤੇ ਬੁੱਧੀ ਬਖਸ਼ੇ।

ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ, ਦੀ ਸੁਭਾਗ ਮਰਯਾਦਾ ਦੀ ਇਕ ਸੌ ਯਾਰੂਵੀਂ ਵਰ੍ਹੇ ਗੰਢ ੧੪ ਮਾਰਚ ਚੇਤਰ ਦੀ ਸੰਗਰਾਂਦ ਨੂੰ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਲਹਿਰ ਦੇ ਮੋਢੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਆਲ ਜੀ ਦੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਉਣ ਦੇ ਕੋਈ ਡੇਢ ਮਹੀਨੇ ਮਗਰੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਤਰ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਪੁਤ੍ਰ ਸਾਹਿਬ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਦਰਬਾਰ ਰਾਵਲਪਿੰਡੀ ਵਿਚ ੧੩ ਮਾਰਚ ਸੰਨ ੧੯੫੫ ਦੇ ਦਿਨ ਸੰਗਤ ਦੇ ਇਕ ਭਾਰੀ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਅਨੰਦ ਵਿਵਾਹ ਮਰਯਾਦਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਵਿਲਖਣ ਮਰਯਾਦਾ ਨਾਲ ਵਿਵਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਖਬਰ ਸਾਰੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਫੈਲ ਗਈ ਤੇ ਰਾਵਲਪਿੰਡੀ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਸਮਾਜ ਵਲੋਂ ਇਸ ਦੀ ਕਰੜੀ ਵਿਰੋਧਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ। ਸਾਹਿਬ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਕੁਰਾਹੀ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਬਰਾਦਰੀ ਤੋਂ ਛੇਕ ਦਿਤਾ ਗਿਆ। ਧੰਨ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਤੇ ਦਲੇਰੀ, ਜੋ ਸਭ

ਕਠਨਾਈਆਂ ਨੂੰ ਖਿੜੇ ਮਥੇ ਸਹਾਰਦੇ ਗਏ ਤੇ ਅਨੰਦ ਵਿਵਾਹ ਮਰਯਾਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰਨ ਦਾ ਜੋ ਬੀੜਾ ਉਹਨਾਂ ਉਠਾਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਿਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। ਪਿਛੋਂ ਸਾਰੇ ਸਿਖ ਸਮਾਜ ਨੇ ਇਸ ਮਰਯਾਦਾ ਨੂੰ ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਹ ਇਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਚਾਈ ਹੈ ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਗਰੀ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾ ਅਨੰਦ ਵਿਵਾਹ ਸੰਨ ੧੮੬੨ ਵਿਚ ਮਹੰਤ ਦਿਆਲ ਦਾਸ ਦੇ ਗੁਰਦਵਾਰੇ ਵਿਚ ਕੀਤਾ। ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਅਨੰਦ ਵਿਵਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰ ਦਿਤੀ ਸੀ। ਲਾਹੌਰ, ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ, ਕੈਥਲਪੁਰ, ਜੇਹਲਮ, ਗੁਜਰਾਤ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਰਮਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵਾਹ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਹੋਇਆ। ਮਹਾਰਾਜ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਅਨੰਦ ਵਿਵਾਹ ਮਰਯਾਦਾ ਸਿਖ ਪੰਥ ਨੂੰ ਇਕ ਅਮੁਲੀ ਤੇ ਸਦੀਵੀ ਦੇਣ ਹੈ।

ਹੁਣ ਵਿਵਾਹ ਦੀ ਮਰਯਾਦਾ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨ ਮਗਰੋਂ ਅਰੰਭ ਹੋਵੇਗੀ—

ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਕੀ ਵਾਰ (ਪਉੜੀ)

੧. ਕੀਤਾ ਲੋੜੀਐ ਕੰਮੁ ਸੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਆਖੀਐ ॥
ਕਾਰਜੁ ਦੇਇ ਸਵਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀਐ ॥
ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਿ ਨਿਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚਾਖੀਐ ॥
ਭੈ ਭੰਜਨ ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਾਸਕੀ ਰਾਖੀਐ ॥
ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਇ ਅਲਖ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਖੀਐ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫

੨. ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਹਭੁ ਵੰਵਾਈ ਛੋੜਿਆ ਸਭਿ ਕਿਛੁ ਤਿਆਗੀ ॥
ਹਭੇ ਸਾਕ ਕੂੜਾਵੇ ਡਿਠੇ ਤਉ ਪਲੇ ਤੈਭੈ ਲਾਗੀ ॥

‘ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜ ਆਪ ਖਲੋਇਆ’ ਦੀ ਮਧੁਰ ਧੁਨੀ ਗਾਂਦਿਆਂ ਚਾਰ ਪ੍ਰਦਖਣਾਂ ਲਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਉਪਰੰਤ ਜੋੜੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਲਾਵਾਂ ਵਿਖੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕਰਾਏ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਣੇਗੀ।

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫

੩. ਸੰਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜਿ ਆਪਿ ਖਲੋਇਆ ਹਰਿ ਕੰਮੁ ਕਰਾਵਣਿ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥
 ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਤਾਲੁ ਸੁਹਾਵਾ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਛਾਇਆ ਰਾਮ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਛਾਇਆ ਪੂਰਨ ਸਾਜੁ ਕਰਾਇਆ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਭਇਆ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਲਾਥੇ ਸਗਲ ਵਿਸ਼ੁਰੇ ॥
 ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜਸੁ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ਗਾਇਆ ॥
 ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਿਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਨਵਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਦੀਨੇ ਕਰਤੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥
 ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਕਰਤੇ ਕੀ ਦਾਤ ਸਵਾਈ ਰਾਮ ॥
 ਦਾਤਿ ਸਵਾਈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਈ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪਾਇਆ ॥
 ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਸਗਲੇ ਉਠਿ ਨਾਠੇ ਦੁਖੁ ਨ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ॥
 ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਬਿਨਸੀ ਭੂਖ ਸਬਾਈ ॥
 ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਕੇ ਅਚਰਜ ਜਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ੨ ॥
 ਜਿਸਕਾ ਕਾਰਜ ਤਿਨਹੀ ਕੀਆ ਮਾਣਸ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਰਾਮ ॥
 ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜੈ ਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥
 ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਨੰਦ ਉਪਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਸੰਗ ਬਨੀ ॥
 ਜਿਨਿ ਉਦਮੁ ਕੀਆ ਤਾਲ ਕੇਰਾ ਤਿਸਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥
 ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਪੁੰਨ ਕਿਰਿਆ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਚਾਰਾ ॥
 ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਅਧਾਰਾ ॥ ੩ ॥
 ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤਾ ਉਸਤਤਿ ਕਉਨ ਕਰੀਜੈ ਰਾਮ ॥
 ਸੰਤਾ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਦੀਜੈ ਰਾਮ ॥
 ਨਾਮ ਦੀਜੈ ਦਾਨ ਕੀਜੈ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਇਕ ਖਿਨੋ ॥
 ਗੁਣ ਗੁਪਾਲ ਉਚਰੁ ਰਸਨਾ ਸਦਾ ਗਾਈਐ ਅਨਦਿਨੋ ॥
 ਜਿਸੁ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਗੀ ਨਾਮ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ ॥
 ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਇਛ ਪੁਨੀ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨ ਜੀਜੈ ॥੪॥੭॥੧੦॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪

੪. ਹਰਿ ਪਹਿਲੜੀ ਲਾਵ ਪਰਵਿਰਤੀ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥
 ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦੁ ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ ਪਾਪ ਤਜਾਇਆ ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥
 ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਹੁ ਸਭਿ ਕਿਲ ਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥
 ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥
 ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਾਵਪਹਿਲੀ ਆਰੰਭੁਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ੧ ॥

ਸੂਹੀ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਲਾਵਾਂ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਕੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਆਦਰਸ਼ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਹੋਣਾ ਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਆਦਰਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮੇਲ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਲਈ ਕੁਝ ਸਾਧਨ ਦਸੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਲਾਵਾਂ—ਵੇਦੀ ਦੇ ਗਿਰਦ ਫੇਰੇ—ਪ੍ਰਕਰਮਾਂ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਸਾਹਮਣੇ ਰਖ ਕੇ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਦਾਚਰਕ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਕਰਮ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ (Creative activity) ਸੰਸਾਰ ਇਕ ਰਣ-ਭੂਮੀ ਹੈ। ਇਥੇ ਸੂਰਮਿਆਂ ਵਾਂਗ ਸੱਚ, ਸੇਵਾ ਤੇ ਨੇਕੀ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਹੱਥ ਵਿਚ ਲੈ—ਝੂਠ, ਕਪਟ, ਪਖੰਡ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਯੁਧ ਲੜਨਾ ਹੈ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਘੋਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਵਾਨ ਉਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਖਾੜੇ ਵਿਚ ਨਿਤਰੇ, ਅਖਾੜੇ ਤੋਂ ਭਜ ਉਠਣਾ ਬੁਜ਼ਦਿਲੀ ਤੇ ਕਾਇਰਤਾ ਹੈ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸੰਗਰਾਮ ਵਿਚ ਭਾਗ ਲੈਣਾ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਕਰਮ ਹੈ। ਅਸਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਣਾ ਹੈ। ਕਪਟ, ਛਲ, ਫਰੇਬ ਨੂੰ ਅਧਰਮ ਤੇ ਪਾਪ ਸਮਝ ਕੇ ਤਿਆਗਣਾ ਹੈ। ਧਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਕਿਸਮਤ ਜਾਗੇਗੀ। ਸਾਡੇ ਅੰਤਰ ਆਤਮੇ ਵਿਚ ਅਨੰਦ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸੋਮੇ ਫੁਟਣਗੇ, ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਾਵੇਂ ਤੌਲ ਰਹੇਗੀ, ਉਲਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਹਰਿ ਦੂਜੜੀ ਲਾਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥
 ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਮਨੁ ਹੋਇ ਹਉਮੈ ਮੇਲੁ ਗਵਾਇਆ ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥
 ਨਿਰਮਲੁ ਭਉ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਰਾਮੁ ਹਦੂਰੇ ॥
 ਹਰਿ ਆਤਮਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੂਜੀ ਲਾਵ ਚਲਾਈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ॥ ੨ ॥

੯

ਗੁਰੂ ਰਾਹੀਂ ਗਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਣ ਨਾਲ ਡਰ ਦਾ ਹਨੇਰਾ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਰੰਕਾਰ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮਨ ਵਿਚ ਖੰਭ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਸਦਾਚਾਰ ਤੇ ਧਰਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪੁਰਸ਼ ਇਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਸੁਖਾਵੇਂ ਡਰ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਗੁਜ਼ਾਰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੁਨਿਆਵੀ ਡਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਸਜਣ ਤੇ ਮਿੱਤ੍ਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੈਤਾਂ ਦੀ ਮਨ ਵਿਚ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਅੰਦਰ ਤੇ ਬਾਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਆਤਮਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਨਹਦ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਦੈਵੀ ਰਾਗ ਦੇ ਵਾਜੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਮਨ ਵਿਚ ਵਜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਹਰਿ ਤੀਜੜੀ ਲਾਵ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਬੈਰਾਗੀਆ ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥
ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥
ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕਬੀਐ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥
ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ॥
ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਬੋਲੇ ਤੀਜੀ ਲਾਵੈ ਹਰਿ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥

ਇਸ ਪਉੜੀ ਤੇ ਪੁੱਜ ਕੇ ਮਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ—ਉਹ ਪੁਰਸ਼ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਲਈ ਵਿਰਾਗੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਹਰਿ ਚਉਥੜੀ ਲਾਵ ਮਨਿ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਮਨਿਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥
ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿਲਿਵ ਲਾਈ ॥
ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਠਾਕੁਰਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ਧਨ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮਿ ਵਿਗਾਸੀ ॥
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਚਉਥੀ ਲਾਵੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥ ੪ ॥

ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਮਿਹਰ ਕਾਰਨ ਆਤਮਾ ਸਹਿਜ ਅਵਸਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਂਤ ਤੇ ਅਡੋਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਅਜਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਟਿਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਜੀਵਨ ਕੁਦਰਤੀ ਜੀਵਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨੇਕੀ ਤੇ ਸਦਾਚਾਰ ਦੇ ਗੁਣ ਸੁਭਾਵਕ ਹੀ ਅੰਤਰੋਂ ਫੁਟ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ।

ਜੀਵਨ ਮਿੱਠਾ ਤੇ ਸੁਆਦਲਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਖੇੜਾ ਹੀ ਖੇੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ
ਮਨੁਖ ਦੀ ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਅਸਲੇ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ।

ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰ ੪ ॥

੫. ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਗੁ ਧੰਧੜੈ ਲਾਇਆ.....

ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰ ੨ ॥

੬. ਵੀਆਹੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥

ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਾਇਆ ॥

ਬਲਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨਸਿਆ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥ ਲਾਧਾ ॥

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਦੁਖ ਲਾਥਾ ਆਪੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤਿ ਖਾਧਾ ॥

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਵਰ ਪਾਇਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨ ਕਦੇ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇਆ ॥

ਵੀਆਹੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥

ਵਡਿਹੰਸ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰ ੪ ਪਉੜੀ ੪

੭. ਪੂਰੀ ਆਸਾ ਜੀ ਮਨਸਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਜੀਉ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥

ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਨਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥

ਗੁਣ ਅਵਗੁਣੁ ਮੇਰਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ਬਖਸਿ ਲੀਆ ਖਿਨਮਾਹੀ ॥

ਨਉਨਿਧਿ ਪਾਈ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਵਰੁ ਘਰਿ ਪਾਇਆ

ਮੇਰੇ ਲਾਥੇ ਜੀ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

੮. ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥.....

ਦੀਵਾਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੀ ਅਰਦਾਸ.....

ਵਾਕ

ਤੇਜ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ, ਕਟੜਾ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।